

Kırkıncı Ayetin Gizli Tarihi - Yirmi Dört Numara

Hezekiel Beş Numara

Jeff Pippenger

2026-08-10

Birkaç yazıdır ele almakta olduğumuz Testimonies, beşinci ciltteki bölümde; Hezekiel'e, Yeşaya'ya ve Yuhanna'ya verilen tapınak görümleri hakkında bilgilendiriliyoruz:

“Bu dersler bizim yararımız içindir. İmanımızı Tanrı'ya dayandırmamız gerekir; çünkü hemen önümüzde insanların canlarını sınavacak bir zaman bulunmaktadır. Mesih, Zeytin Dağı'nda, O'nun ikinci gelişinden önce vuku bulacak dehşet verici yargıları anlattı: ‘Savaşları ve savaş haberlerini işiteceksiniz.’ ‘Ulus ulusa, krallık krallığa karşı ayaklanacak; çeşitli yerlerde kıtlıklar, salgın hastalıklar ve depremler olacaktır. Bütün bunlar sancıların başlangıcıdır.’ Bu peygamberlikler Yerusâlim'in yıkılışında kısmen gerçekleşmiş olmakla birlikte, son günlere daha doğrudan uygulanmaktadır.”

Av'ın Dokuzu

İbranice'de “Av'ın Dokuzu” anlamına gelen Tişa BeAv, Yahudilerin, hem Birinci Tapınağın MÖ 586'da Babilliler tarafından hem de İkinci Tapınağın MS 70 yılında Titus tarafından yıkılışını andıkları gündür. Her iki yıkım da aynı takvim tarihinde—İbrani ayı Av'ın 9. gününde (Gregoryen takvimde genellikle Temmuz ya da Ağustos ayına rastlayan bir tarihte)—gerçekleşmiştir. Sister White, Yerusâlim'in yıkılışını son günlerde “insanların canlarını deneyecek zaman” ile ilişkilendirdiğinde, her ikisi de yakında gelecek olan Pazar yasasını örnekleyen iki yıkıma işaret etmektedir.

Daniel on birinci bölümün on altıncı ayeti, o Pazar yasasını temsil eder ve kırk birinci ayetle uyum içindedir. Hezekiel'de Yerusâlim'in yıkılışı, Pazar yasası sırasında bilge ve akılsız bakirelerin ayrılığını tasvir etmek için kullanılır. Hezekiel, Babil'de sürgündeyken, sekizden on bire kadar olan bölümlerde tam da o ayrılığı görmek üzere mucizevî biçimde Yerusâlim'e taşınmıştır.

Ve altıncı yılda, altıncı ayda, ayın beşinci gününde, ben evimde otururken ve Yahuda'nın ihtiyarları önümde otururken, orada Rab Yehova'nın eli üzerime indi. O zaman baktım, ve işte, ateş görünümünde bir benzerlik vardı; belinin görünümünden aşağısı ateş, belinden yukarısı ise parlaklık görünümünde, kehribar rengi gibiydi. Ve el biçiminde bir şey uzattı, başımın bir tutam saçından beni tuttu; ve Ruh beni yerle gök arasına kaldırdı ve Allah'ın görümlerinde beni Yerusâlim'e, kuzeye bakan iç kapının girişine götürdü; kıskançlığa tahrik eden kıskançlık suretinin makamı oradaydı. Hezekiel 8:1–3.

Sekizden on bire kadar olan dört bölüm ayrılığın bir tasviridir; ve Kardeş White, Hezekiel dokuz üzerine yorum yaparken, bunun yalnızca Vahiy yedinci bölümdeki aynı mühürleme olduğunu değil, aynı zamanda Yerusâlim'in son günlerdeki Laodikya durumundaki Yedinci Gün Adventist Kilisesi'ni temsil ettiğini de belirtir.

Kendi ruhsal gerileyişleri yüzünden keder duymayan ve başkalarının günahları için yas tutmayan sınıf, Tanrı'nın mühründen yoksun bırakılacaktır. Rab, ellerinde öldürücü silahlar bulunan habercilerine şu buyruğu verir: “Onun ardından şehir boyunca geçin ve vurun; gözünüz esirgemesin, acımayın: ihtiyarları da gençleri de, kızları da küçük çocukları da kadınları da tamamen öldürün; fakat üzerinde işaret bulunan hiçbir adama yaklaşmayın; ve Benim mabedimden başlayın. O zaman evin önünde bulunan ihtiyarlardan başladılar.”

“Burada görüyoruz ki, kilise—Rab’bin mabedi—Tanrı’nın gazabının darbesini ilk hisseden olmuştur. Allah’ın kendilerine büyük ışık verdiği ve halkın ruhsal çıkarlarının koruyucuları olarak durmuş bulunan ihtiyar adamlar, kendilerine emanet edilen güveni boşa çıkarmışlardı. Önceki günlerde olduğu gibi mucizeleri ve Tanrı’nın kudretinin belirgin tezahürünü beklememiz gerekmediği tutumunu benimsemişlerdi. Zamanlar değişmiştir. Bu sözler onların imansızlığını güçlendirir ve onlar şöyle derler: Rab ne iyilik edecek ne de kötülük edecek. Halkını yargıyla yoklamayacak kadar merhametlidir. Böylece, Tanrı’nın halkına suçlarını ve Yakup evine günahlarını göstermek için artık bir daha seslerini borazan gibi yükseltmeyecek olan adamların feryadı, ‘Esenlik ve güvenlik’tir. Havlamayan bu dilsiz köpekler, gücümüş bir Tanrı’nın adil intikamını hissedenlerdir. Erkekler, genç kızlar ve küçük çocuklar hep birlikte mahvolurlar.”

“Sadık olanların iç çekip feryat ettikleri iğrençlikler, sonlu gözlerin ayırt edebildiği şeylerin tümüydü; fakat açık ara en kötü günahlar, pak ve kutsal Tanrı’nın kıskançlığını tahrik edenler, açığa vurulmamış olanlardı. Yürekerin büyük Araştırmacısı, kötülük işleyenlerin gizlice işlediği her günahı bilir. Bu kişiler aldatmacaları içinde kendilerini güvende hissetmeye başlarlar ve O’nun tahammülü nedeniyle, Rab görmez, derler; sonra da sanki O yeryüzünü terk etmiş gibi davranırlar. Fakat O, onların ikiyüzlülüğünü ortaya çıkaracak ve saklamak için bu denli özen gösterdikleri günahları başkalarının önünde açığa serecektir.”

“Mevki, itibar ya da dünyevî hikmet bakımından hiçbir üstünlük, kutsal görevde hiçbir makam, insanlar kendi aldatıcı yüreklerine bırakıldıklarında onları ilkelerini feda etmekten alıkoyamaz. Değerli ve doğru sayılmış olanlar, irtidadın elebaşları, ilgisizlikte ve Tanrı’nın merhametlerini kötüye kullanmada örnekler olduklarını ortaya koyarlar. O, onların kötü gidişatına artık daha fazla göz yummayacak ve gazabında onlarla merhametsizce muamele edecektir.”

“Rab, büyük ışıkla bereketlenmiş ve başkalarına hizmet ederken sözün gücünü hissetmiş olanlardan, varlığını isteksizlikle geri çeker. Bir zamanlar O’nun sadık hizmetkârlarıydılar; O’nun huzuru ve rehberliğiyle lütfâ mazhar olmuşlardı; fakat O’ndan saptılar ve başkalarını da hataya sürüklediler; bu nedenle ilahî hoşnutsuzluğun altına getirilmektedirler.” Testimonies, cilt 5, 211, 212.

Hezekiel kitabının bütünü, Yeruşalim’in yıkılışı bağlamı içinde yer alır. Hezekiel’in tanıklığında, Nebukadnessar’ın bir buçuk yıl süren kuşatması özellikle belirtilir; ancak İsa’nın Matta yirmi dörtteki uyarısının “daha doğrudan uygulanışı” ahir günlerdedir. Hezekiel’de bu hakikat çizgisi yirmi dördüncü bölümde bulunur.

MÖ 588, 15 Ocak

Yine dokuzuncu yılda, onuncu ayda, ayın onuncu gününde Rabbin sözü bana geldi ve şöyle dedi: “Ey insanoğlu, bu günün adını, tam bu günün kendisini yaz; Babil kralı tam bu gün Yerusâlim’e karşı harekete geçti.” Hezekiel 24:1, 2.

Diğer Kutsal Kitap tanıklarıyla da teyit edilen bu tarihte, on sekiz ay sürecek bir kuşatma başladı. O tarihte Hezekiel’e gelen RAB’bin sözü, kaynayan bir kazanı izleyen büyük bir ateşle tasvir edilen kanlı kent meselinden oluşuyordu. Bu mesel açıkça Yerusâlim üzerine gelecek yargıyı temsil etmektedir; ve aynı bölümde bunun ardından, mabedi sonunda yok edecek olan kuşatmanın başlamış olduğunun bir işareti olarak, Hezekiel’in karısının ansızın bir darbeyle toprağa verilmesi anlatılır.

RAB’bin sözü bana yine geldi; dedi ki: Ey insanoğlu, işte, gözlerinin arzusunu bir darbe ile senden alıyorum; yine de yas tutmayacaksın, ağlamayacaksın, gözyaşların akmayacak. İnlemeyi bırak, ölü için matem tutma; başlığını başına sar, ayakkabılarını ayaklarına giy, bıyığını örtme ve insanların ekmeğini yeme. Böylece sabah halka söyledim; akşam karım öldü; ve sabahleyin bana buyrulduğu gibi yaptım. Hezekiel 24:15–18.

Sonra Hezekiel’in çevresindeki halk, meselin anlamını ve onun karısının ölümünü sordu.

Halk bana, “Bunları neden yaptığını, bunların bizim için ne anlama geldiğini bize söylemeyecek misin?” dedi. Ben de onlara cevap verdim: RAB’bin sözü bana gelerek şöyle dedi: İsrail evine söyle, Egemen RAB şöyle diyor: İşte, gücünüzün görkemi, gözlerinizin arzusu ve canınızın esirgediği şey olan kutsal yerimi murdar edeceğim; geride bıraktığınız oğullarınızla kızlarınız da kılıçla düşecekler. Hezekiel 24:19–21.

Hezekiel’in karısı ile mabet, bu pasajda her ikisi de “gözlerinin arzusu” olarak tanımlanmaktadır. Kutsal Kitap tarihçileri, kuşatmanın on sekiz ay sürdüğünü belirtirler; buna karşılık Cestius ve Titus’un kuşatmaları, 66 yılından 70 yılına kadar dört yıl sürmüştür. Cestius’un ilk kuşatmasından yıkıma kadar geçen zamanın dikkatli bir hesabı üç buçuk yıldır; ancak Kutsal Kitap’ta en sık kullanılan hesaplama yöntemi olan “dâhilî sayım” uygulandığında bu süre dört yıldır. Her iki hesaplamanın da geçerli olduğunu bilmek, Cestius’tan Titus’a kadar hem üç buçuk yılı hem de dört yılı görmemizi sağlar.

Kudüs’ün iki yıkımında Pazar yasasına dair iki tanığımız vardır ve her iki tarihin ayrıntıları da yakında gelecek olan Pazar yasasına uygulanmalıdır—Laodikeia’nın Rab’bin ağzından kusulup atıldığı zamana. Nebukadnetsar’ın kuşatmasının başlangıcı, Hezekiel’in karısının ölümüyle işaretlenmiştir. Onun ölümü üzerine Hezekiel’e açıktan yas tutmaması buyuruldu; çünkü o, Yahudilerin tutsaklığa götürülmesinin işaretiydi.

66’dan 70’e kadar olan dört yıllık dönemin başlangıcı, Yerusâlim’deki Hristiyanların kaçması için işaret olan ıssızlık iğrençliğinin alametiyle belirlenir.

Bunun için, Daniel peygamber aracılığıyla söylenmiş olan ıssızlığın iğrenç şeyinin kutsal yerde dikildiğini gördüğümüz zaman, (okuyan anlasın:) o vakit Yahudiye’de bulunanlar dağlara kaçınsın. Matta 24:15,16.

Birbiriyle açıkça uyum içinde olan iki kuşatma vardır ve her iki kuşatma da kuşatmanın başlangıcında birer “belirti” içerir. Hezekiel, karısının ölümünün ve kendi tarafından yas tutulmamasının ne anlama geldiğini açıkladığında, bunu izah etmiş ve ardından şöyle kaydetmiştir:

Böylece Hezekiel sizin için bir belirti olacaktır; onun yaptığı her şeye göre siz de yapacaksınız; ve bu gerçekleştiğinde, benim Rab Yahve olduğumu bileceksiniz. Hezekiel 24:24.

Hezekiel’in eşinin ölümünün belirtisi, Yerusallim’in ve mabedin çok yakında gerçekleşecek yıkımının ve bunu izleyecek Babil sürgününün bir göstergesiydi. Daniel’in sözünü ettiği yıkıcı iğrençliğin belirtisi, yıkımdan kaçmak için bir uyarıydı; ancak her iki kuşatmanın da başlangıçta bir belirtisi vardır.

Yakında çıkacak Pazar yasasından önce peygamberlik niteliğinde bir kuşatma olacaktır ve Hezekiel’in karısının ölümü, Laodikyalı Yedinci Gün Adventist kilisesinin bütünüyle üzerinden geçilmiş olduğunun simgesidir; oysa Hezekiel, yüz kırk dört binin simgesidir ve kuşatmanın başlangıcında yükseltlen sancağın simgesidir. Hezekiel, Babil kuşatmasının başlangıcında yüz kırk dört binin sancağıdır ve başlangıçtaki ıssız bırakan iğrençliğin alameti Roma’nın “alameti”dir. Bir alamet içsel bir uyarıya, diğeri ise dışsal bir uyarıya işaret eder. Kuşkusuz, 66 yılında Hristiyanlara bir uyarı verilmişti, fakat uyarı alameti Roma idi. Babil’in yıkımındaki alamet Hezekiel’in karısıydı. Roma, canavarın işaretini alan sınıftır ve Hezekiel, Tanrı’nın mührünü alanların alametidir.

İki Son Dönem

İlk kuşatma on sekiz ay sürdü ve ikinci kuşatma dört yıl sürdü. Her iki kuşatma da son günlerde “daha doğrudan” yerine gelişini bulur ve her iki kuşatma da Vahiy 9:15’te yer alan üç yüz doksan bir yıl ve on beş gün peygamberliğiyle doğrudan bağlantılıdır.

Vahiy dokuzuncu bölüm, onuncu ayetteki beş ayın başlangıcı, otuz sekiz sayısıyla ilişkilendirilen ve İslam’ın yükselişini tanımlayan, dört yıllık bir kuşatma ile doruğuna ulaşan otuz sekiz yıllık bir dönemi belirleyen bir tarihi içermektedir. Bu dört yıllık kuşatma, (beş ay olan) yüz elli yılın sona erdiği ve üç yüz doksan bir yıl on beş günün başladığı tarihte başlayan tarihteki karşılığını bulur. Bu, 27 Temmuz 1449’da başladı ve dört yıl sonra İslam, Konstantinopolis’e karşı elli beş günlük bir kuşatma getirdi; bu kuşatma 29 Mayıs 1453’te sona erdi.

27 Temmuz 1449’da başlayan zaman peygamberliği 11 Ağustos 1844’te sona erdiğinde, 1840’tan 1844’e kadar birinci ve ikinci meleklerin hareketinin dört yılı, 1333’ten 1337’ye kadar olan dört yıllık kuşatmayla ve ayrıca 1449’dan 1453’e kadar olan dört yıllık dönemle örtüşüyordu. Aynı peygamberlik çizgisinin doğrudan parçası olan bu üç tanık, üçüncü meleğin hareketinin tarihinde 1840’tan 1844’e kadar birinci ve ikinci meleğin hareketinin tekrarlandığı simgesel bir dört yıllık dönemi temsil eder. Bu üç tanık, yüz kırk dört binin tarihinde dört yıllık bir kuşatmayı örnekler. Bu dört yıllık dönem, ayrıca Yerusallim’in 66 ve 70 yıllarındaki kuşatmalarıyla da tasvir edilmektedir.

Cestius’un 66 yılında başlattığı dört yıllık kuşatma ile Titus’un 70 yılında bunu sona erdirışı, dört yıllık bir dönem için bir alfa sembolü ve bir omega sembolü meydana getirir. Aynı dönem, üç buçuk yıl olarak da temsil edilir; bu da, papalık Roması’nın mabedi çiğneyip geçtiği üç buçuk

peygamberî yılla uyum içindedir.

Ama mabedin dışında olan avluyu dışarıda bırak ve onu ölçme; çünkü o uluslara verilmiştir; onlar da kutsal kenti kırk iki ay ayaklar altına alacaklardır. Ve iki tanığımı güç vereceğim; onlar çula bürünmüş olarak bin iki yüz altmış gün peygamberlik edeceklerdir. Vahiy 11:2, 3.

Ve kılıcın ağzıyla düşecekler ve bütün uluslara tutsak olarak götürülecekler; ve ulusların zamanları tamamlanıncaya dek Yerusâlim uluslar tarafından ayaklar altına alınacaktır. Luka 21:24.

Cestius'un alfa simgesiyle Titus'un omega simgesi arasında temsil edilen süreye hem "dâhilî" hem de "haricî" hesaplamayı uyguladığımı belirtmek zaruridir. Bu, tek bir tarihin iki zaman uygulamasını temsil ettiğini gösterir. Bu Kutsal Kitap ilkesini, İsa'nın Kayseriye-Filipi'ye (Panium) yaptığı ziyaret ile Başkalaşım Dağı'na gidişi arasındaki süreyi ele aldığımızda (pek çok makale önce) zaten incelemiştik. Kutsal Kitap yazarlarından ikisi altı günü, biri ise sekiz günü kaydeder.

Altı gün sonra İsa, Petrus'u, Yakup'u ve onun kardeşi Yuhanna'yı yanına alıp onları ayrı olarak yüksek bir dağa çıkardı. Matta 17:1.

Altı gün sonra İsa, Petrus'u, Yakup'u ve Yuhanna'yı yanına alıp onları yalnız başlarına yüksek bir dağa çıkardı; ve onların önünde görünümü değişti. Markos 9:2.

Bu sözlerden yaklaşık sekiz gün sonra, Petrus'u, Yuhanna'yı ve Yakup'u yanına alarak dua etmek üzere dağa çıktı. Luka 9:28.

Yerusâlim'in yıkılışının son günlere yönelik "daha doğrudan" bir uygulaması vardır ve bu yıkılış, Babil ve Roma ile temsil edilen iki tanıktır. Bu iki tanık birbirleriyle uyum içindedir, ancak gerçeği güçlendirmek için farklı ve zorunlu peygamberlik özellikleri sunarlar. Roma tarafından gerçekleştirilen kuşatma (66'dan 70'e) dört yıl sürmüştür; bu aynı zamanda üç buçuk yılı da temsil eder. Üç buçuk yıl, hem putperestlik hem de papalık tarafından gerçekleştirilen kutsal yerin ve ordunun çiğnenip ayak altına alınmasıyla bağlantılıdır. Papalığın çiğneyip ayak altına alması, Roma kuşatmasındaki gerçek üç buçuk yıl ile örneklendirildiği üzere, simgesel üç buçuk yıl sürmüştür.

O dört yıllık kuşatma, aynı zamanda İslâm'ın yükseltilmesini ve bunun ardından birinci, ikinci ve sonra üçüncü meleğin hareketinin yükseltilmesini tanımlayan peygamberlik çizgisiyle ilişkili dört yıllık dönemlerle de bağlantılıdır. Cestius'tan Titus'a uzanan dönem, papalık Roma'sının çarkıyla ve aynı zamanda İslâm'ın çarkıyla kesişir. Roma'nın çarkı ve Cestius ile Titus'un üç buçuk yılı, papalık Roma'sının simgesel üç buçuk yılıyla kesişir; böylece putperest Roma ile papalık Roma'sı olan iki varlığı tanımlar. İslâm'ın çarkı da, dört yıl olarak anlaşılan aynı tarihle bağlantılıdır; ancak tıpkı o tarihte Roma'nın çarkında olduğu gibi, İslâm da İslâm'ın çarkına tabi olan ikinci bir güçle ilişkilidir—bu da Adventizm'dir. Üç buçuk yıllık dönem, her iki evresinde de Roma'yı temsil eder ve dört yıllık dönem İslâm'ı ve Adventizm'i temsil eder. Putperest Roma ile papalık Roma'sı peygamberlik bakımından birbirinden ayrılamaz; İslâm ile Adventizm de ayrılamaz.

Bu, peygamberlik açısından, Babil kuşatmasını ele aldığımızda on sekiz aylık kuşatma tasvirinde zamanın iki anlayışının görülmesi gerektiğini zorunlu kılar. Roma tarafından getirilen kuşatmadaki iki zaman temsili, peygamberlik bakımından, Nebukadnetsar tarafından getirilen kuşatmada da iki zaman temsilini zorunlu kılar. Nebukadnetsar'ın on sekiz aylık kuşatması, bir buçuk yılın bir simgesi olarak da anlaşılabilir. On sekiz ay bir buçuk yıldır ve bir buçuk, 1.5 yıl olarak ifade edilebilir. Nebukadnetsar'ın kuşatması hem on sekiz ay hem de bir nokta beş (1.5) yıldır.

On sekiz ay, Yerus alim'i ayaklar altına alacak olan güce işaret eder ve 1,5 yıl da İslâm'a işaret eder. On sekiz ayı tanımlayan peygamberlik hesap  arkı Babil'i tanımlar; diğer peygamberlik hesap  arkı ise İslâm'ı tanımlar. İslâm'la bağlantılı olarak 1,5 yılın uygulanışına nasıl vardığımızın açıklamasını henüz ortaya koymuş değiliz; ancak dikkat edilmelidir ki, Roma'yla bağlantılı peygamberlik çarkına bağlı olarak Roma'nın getirdiği yıkımdaki zamanın iki hesabı (hem putperest hem de papalık Roma'sı) ve diğer hesabın İslâm'ın peygamberlik  arkıyla bağlantılı olduğu görülür. Bu  zellikler, Yerus alim'in hem alfa hem de omega yıkımlarında bulunur.

Cestius ve Titus ile birlikte Yerus alim'in dört yıllık ku atılması, İslâm'ın yükseltilmesini simgeleyen dört yıllık bir kuşatma ile sona eren otuz sekiz yıllık bir dönemle ba lamış olan peygamberlik çizgisinin sonunu temsil eder; aynı çizgideki son dört yıllık dönem ise yüz kırk dört binin sancağının yükseltilmesini temsil eder.

Bu konuları bir sonraki makalede sürdürmeye devam edeceğiz.